

UTTALELSE OM UTFALLET AV COP 21

Vedtatt av landsstyret i Grønn Ungdom, 29. – 31. januar 2016

Grønn Ungdoms landsstyre, samlet til landsstyremøte i Oslo 29. til 31. januar 2016, viser til den globale klimaavtalen vedtatt under den 21. partskonferansen til FNs klimakonvensjon i Paris den 12. desember 2015, og bemerker at:

- Paris-avtalen representerer et betydelig - men utilstrekkelig - framskritt i det internasjonale arbeidet for å begrense farlige klimaendringer .
- Paris-avtalen plasserer ansvaret for utslippskutt og omstilling i domenet for nasjonal politikk, da den er bygget på frivillige bidrag fra alle enkeltland.
- Paris-avtalen garanterer dessverre ikke rettferdig byrdefordeling mellom stater globalt. Det er desto viktigere at rike land som Norge går foran i omstillingen.
- Paris-avtalens mål om å holde global temperaturstigning til "godt under 2 °C" og etterstrebe å gjennomføre tiltak for å begrense oppvarmingen til 1,5 °C sammenlignet med førindustriell tid, samt formuleringen om at de nasjonale klimamålene skal reflektere landenes "høyest mulige ambisjon", betyr at Norge umiddelbart må øke sin innsats og raskt oppjustere sine mål for utslippsreduksjoner.
- Dagens mål om at Norge sammen med EU skal bidra til å redusere utslippene med inntil 40 prosent sammenlignet med Norges utslippsnivå i 1990, samsvarer ikke med Norges rettferdige andel av en ambisiøs global klimainnsats: Norge må redusere utslippene innenlands med godt over 60 prosent fra 1990-nivå, samt bidra med finansiering, støtte og teknologioverføring for å virkeliggjøre globale reduksjoner tilsvarende over 500 prosent fra 1990-nivå, dersom togradersmålet skal være innenfor rekkevidde på en rettferdig måte.
- Det er ikke rom for utbygging av nye, norske olje- og gassfelt innenfor globale karbonbudsjett som samsvarer med utslippsscenarioer med høy sannsynlighet for å nå temperaturmålene i Paris-avtalen, særlig ikke hvis vi vil respektere det grunnleggende prinsippet om at land har "felles men differensiert ansvar" ("common but differentiated responsibility") for utslippskutt sett i lys av deres historiske ansvar for opphopningen av drivhusgasser i atmosfæren.

- Hvis vi vil forsøke å begrense den globale oppvarmingen til maks 1,5 °C eller godt under 2 °C, må 23. konsesjonsrunde avlyses.
- Det er nå et enda større økonomisk sjansespill å satse så ensporet på oljeindustrien. Hvis verden følger Paris-avtalen, vil fossil energi bli mindre etterspurt. Mange land er allerede i gang med en omstilling til fornybart. Å satse på olje i en fornybar framtid er som å satse på skrivemaskinen i den digitale tidsalder. Vi må heller bruke denne muligheten til å skape en bærekraftig og stabil økonomi for generasjonen etter oss.
- For at de av klimakonvensjonens parter som defineres som utviklingsland og minst utviklede land skal kunne sikre anstendige liv for folk, omstille økonomien, redusere sine utslipp og tilpasse seg til klimaendringene som allerede skjer og er uunngåelige, må rike land som Norge blant annet oppjustere sine finansielle bidrag betraktelig.
- Norge må årlig bevilge minst 1 prosent av brutto nasjonalinntekt (BNI) til klimatiltak i det globale Sør gjennom FNs grønne klimafond (GCF).